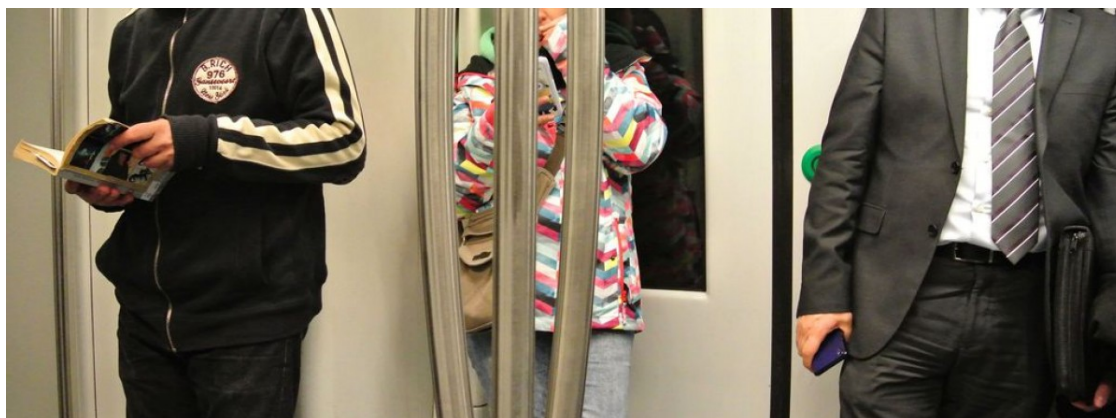


El Diacrític | | Actualitzat el 09/02/2021 a les 23:52

Converses d'homes

Joan Iborra parodia en aquest article el feminisme de postureig de molts homes que acaben mantenint les actituds i plantejaments masclistes de tota la vida | «Sóc feminista, oi tant! Estimo la meva dona, que és una santa, la cuido, la mimo. L'ajudo tant com puc en les feines de casa, potser no tot el que caldria, però és per l'horari de feina»



Homes al transport públic | Vicente Zambrano González

Que quedi clar, jo sóc feminista. De fet, sóc molt feminista, possiblement un dels homes més feministes que hi ha en aquest país. Jo, sempre defenso els drets de les dones, les seves reclamacions, les seves coses. Vaig a les seves manifestacions i, quan algun home maltracta la seva dona em sap molt de greu. És que hi ha homes que són molt bèsties! Jo faig esport. Per cremar la testosterona. Perquè els homes necessitem cremar i cal saber canalitzar. Fer esport és un bon sistema.

Sóc feminista, oi tant! Estimo la meva dona, que és una santa, la cuido, la mimo. L'ajudo tant com puc en les feines de casa, potser no tot el que caldria, però és per l'horari de feina, ella té més temps. Jo, és que amb la cuina no puc, sóc un desastre. Per a la neteja de la casa ara ja ho hem solucionat, hem llogat una colombiana i cap problema! Els nens, ja se sap, són molt de les mares, jo no tinc gaire paciència, però els estimo moltíssim, és clar! Això sí, els diumenges al matí són per a mi, que quedi clar, després de tota la setmana treballant, el mínim que puc fer és anar amb els amics a córrer, amb la bicicleta, fer un bon esmorzar, prendre l'aire, contactar amb la Natura, respirar... Hi ha coses que un home necessita, només faltaria!

I és clar, quan estàs amb els amics sempre surt algun acudit una mica més *picantot*, sense cap mala intenció, que tots som bona gent i només es tracta de fer broma i de riure una mica, res seriós. Com bé diuen, «l'humor ens salvarà» i s'ha de riure, que bé prou que ens toca de plorar. Però sóc feminista, que consti. Que jo, amb el que diuen les dones, res en contra, em sembla perfecte que reivindicuin, que en aquest món, «qui no lloira no mama».

D'altra part, jo sóc molt conscient dels micromasclismes que porto integrats, que això és cosa de l'educació, però sempre són coses petites, sense importància. Què voleu que hi faci, si m'han educat així! Ara, no et preocupis que, a la més mínima, sempre hi haurà alguna bleada per recordar-te que ets un «masclista de merda». És insultant. Coi, si estic fart de dir-ho que sóc feminista!

Ara bé, deixeu-m'ho dir també, n'hi ha que es passen una mica de radicals, entre poc i massa,

hi ha cada feminazi que Déu n'hi do! Tot i això, a mi m'agrada llegir escrits de dones i aprendre d'elles, hi ha novel·les boníssimes i la poesia i el cinema de dones és molt interessant, del més avantguardista que s'està fent actualment. Em sembla que la revolució feminista és l'única esperança que ens queda, perquè els polítics són tots una merda.

Amb les lesbianes cap problema eh! Cadascú que faci el que més li convingui! Jo sóc molt liberal amb aquest tema i procuro mantenir sempre les formes, amb un llenguatge políticament correcte. Si no ho fas, s'enfaden de mala manera, sobretot quan dius *tortillera* o *maricon*. Ai l'as, però si sempre s'ha dit així! Clar i català! Però no, s'ha de ser feminista perquè si no, ets mal vist.

Amb les companyes de feina em porto de meravella, que cada dia són més, semblo un bitxo *raro*, envoltat de tanta dona! Elles, tot ho decideixen, tot ho manegen, tot ho fan i, sobretot, tot ho desfan. Si estan tot el dia amb el *xiqui-xiqui, xiqui-xiqui!* Són tan pesades! Però jo no hi tinc cap problema, no. Els hi dic: «Ho vols així, doncs fem-ho així, dona, no passa res!». A mi que no m'emboliquin, jo faig la meua feina i santes pasqües!

Si he de ser sincer, i sigui dit entre nosaltres, alguna vegada visito alguna pàgina porno, que un home bé necessita desfogar-se quan la cosa *apreta...* però és clar, això no es pot explicar, perquè llavors tothom se't tira a sobre! Segons per què, som molt *modernets* però segons per què, semblen iaies de missa de set. A mi, de lliçons, les justes, que de mestres ja n'he tingut prou. Que la gent el que hauria de fer, és llegir més, que hi ha molta literatura que ho explica. Una cosa no treu l'altra, es pot ser feminista i alhora ser usuari d'aquests serveis. I si de tant en tant pots fer un *quiqui*, doncs, tot això que tens. Al cap i a la fi són elles que decideixen cosificar-se i vendre's per guanyar-se la vida fàcilment, jo no les obligo pas. Tot el contrari! Són elles que et busquen! Això sí, s'ha de vigilar perquè, a la més mínima, ja t'han estafat!

En fi, que el feminisme a mi ja m'està bé, però arriba un moment que se t'inflen els pebrots i et vénen ganes d'engegar-ho tot a rodar, amb tota aquesta mandanga!